

SUFELET ORTODOX

Buletin al bisericii ortodoxe „Sf. Ioan Iacob-Hozevitul”

Apare sub îngrijirea preotului paroh Alexei SEMIONOV

www.sf-ioan-iacob.md e-mail: sf.ioan.iacob@gmail.com

- Pâinea viații - pâinea care se pogoară din cer și dă viață
- Ziua mamei, ziau femeii
- Pilde duhovnicești
- Povețe ortodoxe
- Felicitare de Ziua nașterii
- Pelerinaj la Ierusalim
- Donații și ajutoare bisericii
- Program liturgic
- Construcția bisericii

2012 • mai • nr. 5 (34) •

Pâinea vieții – pâinea care se pogoară din cer și dă viață lumii

În ultima duminică a lunii aprilie, luna în care anul acesta în-
treaga creștinătate a serbat Învierea Domnului, când toți l-am
văzut pe Sfântul apostol Toma căutând dovada învierii în seme-
nele cuielor și sulitei în coasta Mântuitorului, când, alături de
mironosițe, am căutat în mormânt trupul Mântuitorului, pentru
a-l unge cu ulei cu mirodenii, în această ultimă duminică de april,
am prăznuit Ziua femeilor creștine, Duminica a Mironosițelor.
Urmează celelalte duminici ale Pentecostarului: Duminica
Slăbănogului, a Samarinenicii, a Orbului, a Sf. Părinți de la

Sinodul I Ecumenic - până la Înălțare și la Cincizecime, când Ii-
sus Hristos Cel înviat din morți se ridică la cer și trimite asupra
ucenicilor său darurile Duhului Sfânt, precum și la sărbătorile
de primă importanță pentru Mântuirea sufletului nostru ale
sfinților din această perioadă: Ziua sfântului Mare Mucenic
Gheorghe, Purtătorul de Biruință; Ziua Aducerii moastelor
Sfântului Mare Ierarh Nicolae, Făcătorul de Minuni... Toate
rânduite pentru a ne întări în credință, pentru a ne spori dra-
gostea pentru Dumnezeu, de a ne trezi la fapte bune.

Domnul nostru Iisus Hristos ne învață prin citirile care se fac în peri-
oada Pentecostarului că omul trăiește nu numai cu pâine, ci și cu orice cu-
vânt care iese din gura lui Dumnezeu. Ca să trăiască cu adevărat, omul nu
are nevoie numai de pâinea fizică, de pâinea de grâu, ci îi este necesară și
hrana spirituală, care este Cuvântul lui Dumnezeu.

După ce doar cu 5 pâini și cinci pești satură 5 mii de oameni, Mântuitorul se
retrage în munte ca să fie singur, să se reculegă și să se roage, dar și pentru
a se feri de slava pe care mulțimile săturate cu pâine voiau să I-o dea, adică
să-L facă rege.

Mulțimea Îl caută pe Iisus ca să vadă un om neobișnuit, care face semne și
minuni. Putem spune că este o mulțime superficială, neangajată, care caută
spectaculosul: vor semne și minuni, dar sunt mânați și de interes material:
„Mă căutați, ci pentru că ați mâncat din pâini și v-ați săturat, – Le spune
Mântuitorul. El a vrut să-i desprindă de această căutare pământească,
de această căutare a umanului, și să-i ridice la un alt nivel. „Lucrați nu pen-
tru mâncarea cea pieritoare, ci pentru mâncarea ce rămâne întru viața veș-
nică pe care v-o va da Fiul Omului,

căci pe El Și-a pus pecetea Dumne-
zeu-Tatăl”.

Pecetea în înțelesul de semn dis-
tinctiv, de recunoaștere, prin care
Fiul Omului Se identifică cu Fiul lui
Dumnezeu, așa cum L-a mărturisit Ta-
tăl la Botez. Într-o rugăciune liturgică,
Sf. Vasile cel Mare Îl definește pe Fiul
ca fiind „pecete asemenea chipului”,
imagine văzută a Părintelui ceresc ne-
văzut. Tatăl a pecetluit fapta pe care a
săvârșit-o fiul întru Tatăl și cu Tatăl.

Atunci au zis către El: „Ce să facem, ca
să săvârșim lucrurile lui Dumnezeu?”

Iisus le-a răspuns, zicând: „Lucrul
lui Dumnezeu acesta este, să credeți
în Cel pe Care El L-a trimis”.

Ceea ce înseamnă, că prin credință
îl primiți pe Dumnezeu Însuși și El
lucrează în voi precum a lucrat în Cel
pe Care L-a trimis, adică în Domnul
Hristos.

Dar iată că lucrarea lui nu a fost de
ajuns ca voi să credeți. În îndărătnicia
și opacitatea minții lor nu au sesizat
semnul, de aceea au întrebat din nou:
„Deci I-au zis: „Dar ce minune faci
tu, ca să vedem și să credem în tine?
Ce lucrezi? Părinții noștri au mâncat
mană în pustie, după cum este scris:
Pâine din cer le-a dat lor să mănânce”.

„Adevăr, adevăr vă spun, - le atra-
ge Mântuitorul atenția. – Nu Moise

v-a dat pâinea din cer, ci Tatăl Meu vă
dă din cer pâinea cea adevărată. Căci
pâinea lui Dumnezeu este aceea care
se pogoară din cer și dă viață lumii.”

La ce înălțime i-a ridicat ca să înțe-
leagă: Nu mana a fost adevărata pâine
din cer, ea doar exprima dărnicia lui
Dumnezeu și grija lui față de popor, iar
acum Iisus este pâinea cea adevărată.

Cu toate acestea ei tot nu înțeleg, și
din nou cer: „Doamne, dă-ne nouă
întotdeauna pâinea aceasta...”

Cererea este asemănătoare cu cea
pe care o face femeia samarineană la
fântâna lui Iacob: „Doamne, dă-mi
această apă, ca să nu mai însetez.”

Ca să-i facă să înțeleagă, Mântuito-
rul adâncește și mai mult afirmația,
exprimându-se și mai lămurit: „Eu
sunt Pâinea vieții; cel ce vine la Mine
nu va flămânzi și cel ce crede în Mine
niciodată nu va înseta.”

Aceasta este pâinea care coboară din
cer, ca oamenii să mănânce din ea și să
nu moară. Eu sunt pâinea cea vie, care
am coborât din cer ca să vă dau viață
și să trăiți în veci. Nu hrană din mila
lui Dumnezeu, ci Dumnezeu Însuși
ca hrană, acea hrană, pe care dacă o
mâncăm, nu murim.

Doamne, dă-ne pâinea cea vie spre
viață veșnică. Amin.

Ziua MAMEI, ziua femeii...

Meditație de pr. Emil Jurcan

În ultima duminică a lunii aprilie creștinii ortodocși au serbat femeile mironosițe. Este ultima pericopă din perioada de după Paști care relatează evenimente legate de patimile și învierea Mântuitorului Iisus Hristos. Acum femeile mironosițe dau întregii lumi exemplu de curaj, de devotament și de nemărginită credință în Dumnezeu și Mântuitorul nostru. Toții avem ce învăța de la ele – fie că suntem copii, femei, bărbați în toată firea – și ziua aceasta este în fiecare an un moment de reactualizare, de reamintire a datoriei noastre în viața asta pământească: să iubim pe Iisus Hristos din toată inima și din tot sufletul și pe aproapele nostru totdeauna și în toate împrejurările așa cum au făcut-o femeile mironosițe, așa cum o fac cele care urmează exemplul lor: mamele noastre, soțiile, surorile, toată partea femeiască a celor care cred și preamăresc prin viața lor pe Iisus Hristos. Cinstind și serbând femeia creștină – începând cu Maica

Domnului nostru Iisus Hristos și până la cei dragi ai noștri, femeia de lângă noi: prietena, colega, mama, soția, fiica, sora – e momentul să ne facem de fiecare dată un proces de conștiință, despre felul cum iubim pe Domnul Dumnezeu nostru, cum ne manifestăm această dragoste prin fapte... E vremea potrivită să urmărim sfaturile, învățăturile, poruncile pe care le primim în Sfânta Biserică zi de zi, duminică de duminică, curățându-ne sufletul și viața, ca atunci când vom ajunge iarăși ca Iisus Hristos să se nască pentru noi, să învie din morți pentru noi după patimile sale, să ne aștepte mai curățat, mai bun, mai credincios. Venim cu o meditație cutremurătoare a preotului Emil Jurcan din Alba Iulia despre cum și când ar fi potrivit pentru creștini să serbeze Ziua mamei. Fie ca și aceasta să ne ajute în depășirea slăbănogirii sufletului nostru și în întărirea credinței noastre în mila și dreptatea lui Dumnezeu. Dumnezeu să ne ajute!

Să medităm acum împreună asupra unei zile care este interesantă, atractivă, cumva așteptată de mulți, foarte sensibilă, plăcută, numită ziua de 8 martie, sau ziua mamei.

Sigur, când zici „mamă”, toate lucrurile devin diafane, devin sensibile. Poate chiar și criminalul din pușcărie, când își aduce aminte de mama lui, are un sentiment de tandrețe, de iubire, de dragoste de fiu față de cea mai nobilă ființă...

Și, cu siguranță, mama este cea ființă care moaie sufletul oricărui om. De aceea noi și insistăm în rugăciune față de Maica Domnului, știind că rugăciunea ei, mijlocirea ei, moaie sufletul Fiului său. Și-i cerem să mijlocească pentru noi, să aibă grijă de noi. Pur și simplu, să pună cuvânt de mântuire pentru noi.

Maica Domnului reprezintă icoana și modelul mamei, reprezintă bucuria adevăratei maternități. O maternitate împletită și cu suferință, dar în cele din urmă – cu bucurie eternă!

Drept ziua mamei a fost decretată, însă, ziua de 8 martie, o decretare care nu are o conotație creștină, sau întru totul creștină. Ea a fost impusă de către un sistem inuman comunist, sovietic, la insistențele unor femei, comuniste la vremea respective, dar care nu erau creștine, erau de altă religie. Și pentru acestea maternitatea era oarecum coroborată, era prezentată sub chipul unor femei vechi testamentare. Iudita, cea care taie capul lui Olofern, reprezintă pentru ele (8 martie fiind în apropierea acestei sărbători a vechilor evrei) mai puțin maternitate, cât mai ales femeie:

8 martie este mai degrabă ziua femeii decât ziua mamei... Pentru că prin această prezentare, după modelul unei femei cu sabia în mână, care își apără, evident, poporul, dar este acea femeie războinică, probabil un fel de model pentru femeile necreștine, comuniste. Acel tip de femeie proletară, gata să ucidă pentru ideologia comunistă, gata să bage în pușcărie – și a și făcut-o: foarte mulți au fost condamnați în timpul sistemului comunist; se pare că sistemul comunist a ucis de 10 ori mai mulți oameni decât a ucis holocaustul sau războiul al doilea mondial. Dacă la holocaust se vorbește de vreo 6 milioane – cifră discutabilă pentru unii – sistemul comunist a ajuns la peste 100 de milioane de victime. Vă dați seama cum ar trebui să fie privită această eliberare de sistemul comunist!..

Dacă se fac oarecum presări ca holocaustul să fie introdus ca disciplină de studiu, cum ar trebui să fie introdusă ca studiu căderea sistemului comunist, cum ar trebui să fie comemorate acele crime făcute dintr-un capăt în altul al lumii în numele ideologiei fără Dumnezeu.

Pentru că dacă comuniștii ar fi admis prezența lui Dumnezeu, cu siguranță nu s-ar fi ajuns la aceste crime! Oamenii s-ar fi gândit că este un Dumnezeu care îi judecă pe toți.

Dar să ne întoarcem la ziua de 8 martie – zi care reprezintă ziua acelei femei războinice, a celei feminități care se impune și pe care femeile o cinstesc...

În această zi ele se strâng, merg la un restaurant, sau pur și simplu acolo la locul lor de muncă... Partea grea, partea difi-

lă este acea conștiință creștină: femeia cu conștiință creștină. Pentru că această zi cade, de cele mai multe ori în post.

Pe de o parte apare ideea să nu îți jignești colegile, să le spui că tu nu vrei să participi, pe de altă parte – conștiința creștină, care îți spune: dar e post, e post; tu nu poți să mergi la restaurant, la petreceri, la mari chefuri... Totuși, este post, este jertfa ta pentru Dumnezeu.

Și atunci de multe ori apare ideea de compromis. Femeile noastre creștine „se dezleagă”: ce să facem, e vorba de colegialitate și trebuie să fim colege.

Sigur, acest compromis se face în detrimentul lui Dumnezeu. Adică îl sacrificăm pe Hristos, îl sacrificăm pe Dumnezeu, sacrificăm postul.

Zicem de fiecare dată, că Dumnezeu ne iartă... Adică Dumnezeu ne iartă, dar omul nu ne iartă? Dumnezeu trebuie să mă ierte, dar colega mea se va supăra și nu mă va ierta?

Și atunci pur și simplu îl dăm pe Dumnezeu la o parte... Maica Domnului ca model o lăsăm la spate, rămânem, în schimb, în fața colegelor cu fața curată.

Apare și cealaltă parte de compromis, în care împărțim mâncarea în două – unele mâncăm de dulce, altele mâncăm de post. Oricum te simți ... cum te simți. Un fel de ciudățenie. Nu te simți cum ar trebui să te simți!

Aș vrea să vă spun eu cum ar trebui serbată Ziua Femeii!

Femeia este superbă! Mama este extraordinară! Nu este cuvânt în care să o poți prezenta pe mamă. Nici o carte, nici o poezie, nici un roman. Nimic n-a

putut să prezinte întru totul sentimentul mamei sau sentimentul cuvântului „mama”.

Pentru mama ar trebui aleasă cea mai frumoasă zi: o zi de lumină, de căldură, o zi extraordinară. Pentru mama ar trebui ales cel mai superb loc, cel mai sfânt loc: este locul din biserică! Undeva din fața Icoanei Maicii Domnului.

Pentru mama ar trebui alese cele mai sfinte zile. Care sunt zilele sfinte ale maternității?

Sunt toate zilele în care biserica o cinstește pe Maica Domnului.

Iată câte zile ale mamei putem avea pe parcursul unui an: tot atâtea câte sărbători ale Maicii Domnului sunt.

Și adevărata cinstire a femeii creștine, a mamei creștine, ar fi așa: prima dată mă duc să mulțumesc Maicii Domnului. Unde mă duc? Acolo, la Icoana ei. În biserică ei. În Sfânta Biserică, unde știu că o găsesc pe Maica Domnului: blândă, frumos pictată, adevărata maternitate.

Mă duc să îi mulțumesc eu, ca mamă, pentru ce? Pentru casa pe care mi-a dat-o pentru soțul pe care mi l-a dat, pentru copiii pe care mi i-a dat, pentru buna înțelegere, pentru cât avem pe masă și cu cât ne-a binecuvântat Dumnezeu.

Prima dată mulțumim Maicii Domnului – cu sentimentul acesta de sfințenie, de împărtășanie. Apoi ne întâlnim creștinește cu toate cu toate celelalte prietene, colege, care simțim că Maica Domnului ne ocrotește casele noastre. Și ne bucurăm. Ne facem noi acolo masa noastră de bucurie la care o așteptăm pe Maica Domnului; în chip

nevăzut Maica Domnului va sta la masa noastră cu fiecare dintre noi.

Ne vom povesti despre familiile noastre, despre ceea ce mai facem noi frumos prin casă, ceea ce ne gândim, despre împlinirile noastre. Ne vom ruga, când avem necaz, boli, probleme cu copiii, vom face o comuniune și o comunitate de frație.

Și vom zice de fiecare dată: Maica Domnului, tu să fii prezentă de fiecare dată și în bucuria noastră de aici, unde ne serbăm ziua mamei, dar să fii prezentă și în viața noastră de acasă, unde suntem mamele acelea de lucru, de sudoare, de bucurie și de lacrimi.

Și apoi, mulțumind pentru toate acestea, ne-am putea duce la cei dragi ai noștri, la copilașii noștri, la soț, la bucuria noastră de acasă, împlinită că am plecat la Maica Domnului și ne-am întors acasă cu Maica Domnului. Așa ar trebui să fie zilele mamei, zile femeii creștine.

Ori ce vedem astăzi – e pur și simplu păgânizare: femei care ajung să se îmbete, femei care comandă pe bărbați să se dezbrace pe muzică, femei care se isterizează, urlă, zbiară, femei care și-au pierdut poate și sentimentul de rușine, pentru că într-o astfel de scenă primul gest sau primul gând pe care ar trebui să-l ai ar trebui să fie: Doamne, să nu mă vadă copiii mei!

Femei care nu mai au rușine, femei care devin vulgare, femei pentru care 8 martie înseamnă un fel de ziua păcatelor... Această așa-zisa zi a mamei, care numai ziua mamei nu este! Pentru că mama, în tradiția noastră românească

nu poate fi decât mama noastră creștină, mama noastră cuminte, mama care ne-a învățat să ne rugăm, mama care ne-a învățat să postim, mama care ne-a dus la biserică, mama care ne-a spus: Să nu uiți de „Tatăl nostru”, dragul mamei...

Ori mama asta pe care o găsim în post – biată, urlând, zbierând, făcând circusuri prin restaurante, spunând glume, trăgând cu ochiul... - nu este mamă creștină. Este altceva, dar nu este mama noastră creștină. Nu este modelul cea frumos, superb de mamă.

Sigur, eu v-am spus, exact cum spune și Mântuitorul: Ți-am pus înainte viața și moartea, adevărul și minciuna, și-am pus bine și răul în față: tu, ca mamă creștină, alege; dacă vrei să participi la asemenea sărbătoare – du-te, du-te, sacrifică-L, așa cum ai făcut de multe ori, sacrifică-L pe Hristos. Pune-L de-o parte, spune-I să tacă... Să nu-ți mai spună nimic prin glasul conștiinței tale. Du-te, mănâncă, bea, nebunește-te în această zi...

Dar dacă vei fi mamă creștină vei gândi mai profund, mama creștină gândește profund.

Poate am fost dur, dar așa vrea să fiu eu cel mai dur, iar Dumnezeu să fie cel mai blând. Nu cumva cândva Dumnezeu să ne întrebe: „Te-ai tot plâns că nu le-a mers copiilor bine, că ai avut necazuri, te-ai tot plâns, dar tu ai oferit un model de mamă creștină? Copiii aceștia, au simțit în tine maternitatea Maicii Domnului? Ai fost împreună cu Maica Domnului în casa ta? Mai te-au scos afară. Ba de un chef, ba de o zi, ba de una, ba de alta – totdeauna ai spus: Lasă!”

Dezlegăm, uităm, lăsăm pe Dumnezeu de-o parte.

Să dea Dumnezeu să fim creștini buni, oameni cumiți, oamenii lui Dumnezeu. Oameni care să nu facem compromisuri, oameni care să serbăm cu adevărat maternitatea, mamele noastre, în legătură cu Maica Domnului. Pentru că Maica Domnului, pentru creștini, pentru creștinul autentic, pentru creștinul nostru ortodox, Maica Domnului rămâne MODELUL SUPERB, SUBLIM de maternitate, de femeie, de fecioară, de curățenie, de iubire.

Dumnezeu să ne ajute fiecareia.

Călugărul alcoolic ...*(Ce vede Dumnezeu)*

Trăia odată în Muntele Athos un călugăr, care locuia în Karyes, capitala Sfântului Munte. El bea și se îmbăta în fiecare zi, scandalizând pelerinii.

În cele din urmă a murit și acest lucru i-a ușurat pe o parte dintre credincioși, ei mergând și spunându-i încântați părintelui Paisie Aghioritul că s-a rezolvat în cele din urmă această problemă uriașă.

Părintele Paisie le-a răspuns că el știa despre moartea călugărului, după ce a văzut un batalion întreg de îngeri care au venit să ridice sufletul acestuia. Pelerinii au fost uimiți, iar unii au protestat și au încercat să-i explice mai bine părintelui, gândindu-se că bătrânul nu a înțeles.

Starețul Paisie le-a explicat: „Acest călugăr s-a născut în Asia Mica, cu puțin timp înainte de distrugerea localităților grecești de către turci, atunci când turcii au adunat toți băieții locuitorilor. Deci, ca să nu-l ia de la ei, părinții îl luau cu ei la seceriș, și astfel, pentru a nu plânge, au pus raki (băutură alcoolică tare) în laptele lui pentru ca el să doarmă. Prin urmare, el a crescut și a ajuns un alcoolic. El a aflat un bătrân care i-a declarat că a fost și el alcoolic. Bătrânul i-a spus să facă metanii și rugăciuni în fiecare noapte și s-o implore pe Fecioară să-l ajute să reducă câte un pahar de băutură.

După un an a reușit, cu pocăință și luptă, să ajungă de la 20 de pahare de băutură la 19 pahare. Lupta a continuat pe parcursul anilor și a ajuns la 2-3 pahare, cu care el tot se îmbăta.”

Lumea a văzut ,de-a lungul timpului în el doar un călugăr alcoolic care scandaliza pelerinii, dar Dumnezeu a văzut un luptător, care a dus o bătălie lungă pentru a reduce patima sa.

Fără să cunoaștem ce încearcă fiecare să facă și ceea ce vrea să facă el, ce drept avem noi să judecăm efortul său?

Nu suntem îngeri

Avva Ioan Colov a zis odată fratelui său cel mare: doresc fără de grijă să fiu, precum îngerii sunt fără de grijă, nimic lucrând, neîncetat slujind lui Dumnezeu.

Și dezbrăcându-se de haină, a ieșit în pustie. Și după o săptămână, s-a întors către fratele său. I-a bătut în ușă, iar fratele, deși știa cine este, a întrebat:

- Tu cine ești?

Iar el a răspuns:

- Sunt Ioan, fratele tău.

Fratele i-a grăit:

- Ioan s-a făcut înger și nu mai este printre oameni.

Și nu i-a deschis, l-a lăsat până dimineață să se trudească. În zori, deschizându-i, i-a spus:

- Om ești, trebuință ai să lucrezi iarăși ca să te hrănești.

Și Ioan a făcut metanie, zicând: „Iartă-mă!”

Sărântocul din tinda bisericii

Un om sărac și bătrân, fără rude și fără casa, avea permisiunea de la preot să doarmă noaptea în tinda bisericii. El se învelea cum putea cu o pătură ruptă și murdară și dormea acolo în frig, singurul avantaj fiind că nu l-ar fi udat, dacă Dumnezeu ar fi dat ploaie. El nu deranja pe nimeni, nu vorbea și nici nu cerșea, dar cu toate astea mai multe femei din zona nu-l sufereau, spunând că este murdar și că cine știe ce microbi poartă în hainele lui murdare. Găsiră aceste femei un pretext și se duseră apoi la părinte să discute. Ele spuseră că nu pot dimineața să se apuce de curățenie în tinda bisericii, fiindcă sărântocul stă acolo întins și slujitorul lui Dumnezeu le făcu pe plac și îi spuse bătrânului să plece, fiindcă deranjează. Acesta a plecat fără să cârtească, iar femeile erau bucuroase că se făcuse în biserica ceea ce ele voiau.

După ce au ieșit într-o seara de la vecernie intrară în vorba cu jandarmul care patrula prin târg după cum îi era misiunea. Acesta le întrebă:

- Dar unde este bătrânul care dormea în tinda bisericii?

O femeie își ascuți glasul și rosti cu mândrie.

- Un' să fie? La treburile lui! L-am izgonit din tinda bisericii...Ce acolo e loc de dormit?

- Pai, râu ați făcut! – rosti jandarmul.

- Pai, de ce să facem râu, că ne-a dat voie părintele! – rostiră ele răspicat.

- Ei știți că eu mai am și ronduri de noapte! Și de multe ori l-am surprins pe bătrân făcând lucruri dumnezeiești.

- Eiiiiii, cum să facă lucruri dumnezeiești zdrențărosul acela!?

- Ei, aflați creștinelor acestea, că sunt lucruri pe care nici părintele nu le știe. Sărântocul din tinda bisericii, sau zdrențărosul cum îi ziceți voi, a apărut odată biserica de hoți și prădători, sărind la ei cu bâta. Alta dată i-a dat lumânări unei femei care avea soțul muribund. Femeia, nestiind ce să facă, fiind miezul nopții și soțul ei aproape să-și dea sufletul, a venit aici la biserica că să găsească o lumânare și sărântocul a ajutat-o. Și altădată, văzând că vasul cu agheasma are o gaura prin care se scurgea apa sfințită de Bobotează, s-a pus să repare vasul, căci altfel toată apa sfințită ar fi curs pe jos și s-ar fi făcut mare păcat...

- Și de ce nu ne-ai spus astea din timp? Căci noi n-am știut că omul are faptele astea bune, spuseră femeile.

- Bătrânul m-a rugat frumos să tănuiesc acestea, fiindcă fapta bună se face într-ascuns, nu se trâmbițează. Voi știți că el nu vorbea, dar mi-a spus într-o seara acestea: „Mai repede mă odihnesc, față de păcatele mele când sunt înghiontit, jignit sau izgonit, decât atunci când mă laudă lumea. Rogu-te fii bun și nu spune cuiva că aș fi făcut ceva bun, lasă-mă astfel să mă odihnesc!”

Auzind acestea, femeilor le-a părut rău că au izgonit săracul și au plecat apoi care încotro să-l caute. Și se spune că încă mai caută și astăzi, fiindcă nu l-au mai găsit.

De la Maica Gavriilia – 40 de sfaturi

1. Orice loc poate deveni locul Învierii. Este de-ajuns să trăiești smerenia lui Hristos.

2. Nu o cunoaștere pe care s-o dobândești, ci o cunoaștere pe care s-o pătimești – asta-i spiritualitatea ortodoxă.

3. Există o singură educație: să învățăm să-L iubim pe Dumnezeu.

4. Mai bine iadul aici decât în lumea cealaltă.

5. Nu-i important ceea ce zicem, ci ceea ce trăim. Nu ceea ce facem, ci ceea ce suntem.

6. Dacă ai dragoste pentru întreaga lume, atunci întreaga lume e frumoasă.

7. Cel ce iubește nu bagă de seama c-o face, așa cum nu bagă de seama nici că respiră.

8. Când mintea nu este risipită în lucruri lumești și este unită cu Dumnezeu, atunci și un “Bună ziua” pe care îl zicem devine o binecuvântare.

9. Doar când cineva încetează să mai citească alte cărți în afara Evangheliei [în general a cărților duhovnicești, probabil, n.n.] începe să sporească lăuntric cu adevărat. Doar atunci, unit cu Dumnezeu prin Rugăciune, poate auzi voia lui Dumnezeu.

10. Adesea Dumnezeu nu dorește fapta, ci intenția. E de ajuns să vadă că ești gata să-I împlinești porunca.

11. Când Dumnezeu ne-a făcut, ne-a dat viață și a suflat în noi Duhul Sau. Duhul acesta este Dragoste. Când nu avem dragoste, devenim cadavre și suntem cu totul morți.

12. Nu-ți dori nimic altceva decât voia lui Dumnezeu și primește cu dragoste relele care vin asupra ta.

Povețe ortodoxe

13. Să nu răspunzi cuiva cu râul pe care ți l-a făcut, ci vezi-L pe Hristos în inima lui.

14. Să nu spui niciodată: “De ce mi s-a întâmplat asta?” Sau când vezi pe cineva cu cangrena sau cancer sau orb, să nu te întrebă “De ce li s-a întâmplat asta?” Cere-i lui Dumnezeu să-ți arate celălalt mal al răului. Atunci vei vedea, împreună cu îngerii, cum stau lucrurile: toate sunt după rânduială lui Dumnezeu. Toate!

15. Dacă ai gânduri de judecată împotriva altcuiva, cere-I lui Dumnezeu să se îngrijească de ține în acel ceas, că să-l poți iubi pe acel om așa cum îl iubește El. Atunci Dumnezeu te va ajuta să-ți vezi starea. Dacă L-ai vedea pe Hristos, ai mai judeca?

16. Tot ce spunem rămâne în veșnicie.

17. Când avem nevoie, Dumnezeu ne va trimite pe cineva. Toți suntem împreună-călători.

18. Cei ce trăiesc în trecut sunt că morți. Cei ce trăiesc în viitor, în închipuirile lor, sunt naivi, pentru că viitorul e doar al lui Dumnezeu. Bucuria lui Hristos se găsește doar în clipa de față, în Prezentul veșnic al lui Dumnezeu.

Continuarea Poveșilor Maicii Gavriilia - în numărul următor.

Felicitare de ziua nașterii

Doamne, Dumnezeul milelor, milostivește-Te spre noi și în multa Ta bunătate varsă cu îmbelșugare Harul Tău peste toți cei ce în luna aceasta își celebrează ziua de naștere, și peste robii tăi **Cebotari Daniela, Mâjevschih Svetlana, Mocanu Ștefana. Plămădeală Vera-Violeta, Rotaru Luminița, Gavârliță Andrei, Gavârliță Diana, Brigidin Svetlana, Bucur Alina, Bucur Vera, Mâjevschi Svetlana, Brigidin Nicolae, Mămăligă Elena și Ion.**

Apără-i de toate nenorocirile și întristările. Dă-le lor viață lungă, fericită, liniștită și pașnică.

Fă-ne părtași de binecuvântarea Sfinților Tăi, înmulțește roadele ostenețelor noastre, fă să prisosească peste noi binefacerile Tale și să sporim în virtuți și în îndestulare ca să te binecuvântăm în toate zilele vieții noastre. Apără-ne pe noi de toate cursele vrășmașilor văzuți și nevăzuți, poruncește îngerilor Tăi ca totdeauna să ne fie călăuzitorii și povăzitorii luminați, spre toate faptele cele bune. Dă-ne Doamne înțelepciune, sănătate, viață bună și Darul Tău cel Dumnezeiesc, ca să umble în căile Tale și să facă cele plăcute Ție. Doamne, Iisus prea dulce, ajută-ne cu Darul Tău, ca de acum până la capătul vieții noastre să ne iubim unii pe alții...

Mulți ani, sănătate și iertare de păcate!

Preot paroh Alexei SEMIONOV

IERUSALIM, ȚARA SFÂNTĂ – locul mântuirii noastre

Pelerinaj la Sfintele locuri, unde s-a născut, a pățimit și a înviat Domnul nostru Iisus Hristos

Înțelesul și folosul pelerinajului este cel de a călători cu Dumnezeu. Pelerinajul în Țara Sfântă este o pășire după Hristos, împreună cu Maica Sa preacurată, cu Sfinții Apostoli, cu ucenicii, cu mironosițele și cu toți cei ce crezuse în Domnul. Împreună cu toți cei care l-au urmat pe Domnul Iisus Hristos în ultima Sa călătorie - din Galileia, prin Ierihon, unde vestește a treia oară patimile, moartea și învierea sa către Ierusalim. Vizitarea Țării Sfinte e un eveniment în viața celui care crede cu vrednicie, și, deși vizitarea locului în sine nu aduce automat schimbarea sufletului în bine, vizitarea Ierusalimului astăzi nu aduce în suflet automat în suflet frumusețea Ierusalimului ceresc. Pentru această trebuie să existe o chemare, la care trebuie să răspundem...

Ierusalimul de astăzi poartă și el pecetea modernității. Dar venind într-o călătorie la locurile sfinte ne detașăm de ceea ce vedem modern, cotidian în jurul nostru și încercăm să ne închipuim cum arăta Ierusalimul cu două mii de ani în urmă, să îl vedem pe Domnul Iisus Hristos, pe Sfinții Apostoli, să vedem bisericile și mănăstirile care s-au ridicat întru comemorarea momentelor, ale minunilor acelor zile din viața Mântuitorului. Depunem tot efortul sufletesc să ne amintim cele ce se citesc în biserică din Sfânta Evanghelie. Pentru noi, cei de astăzi, locurile sfinte sunt o adevărată a cincea Evanghelie.

De mult îmi doream să ajung în noaptea Învierii Domnului Nostru Iisus Hristos pe Locurile Sfinte ale patimilor Saleca să primesc Sfânta Lumină. Dumnezeu m-a ajutat în acest an ca dorința mea să se îndeplinească. Am ajuns împreună cu un grup de pelerini, grup organizat de Patriarhia Română, fiind ghidați de părintele Alin, la data de 12 aprilie și am fost cazați la așezământul românesc din Ierihon, unde ne-am aflat până în 18 aprilie.

Orașul Ierihon este oraș al arabilor în pustia Iudaică, în zona Mării Moarte, unde se găsește și pustia Hozeva, mănăstirea Sfântului Gherasim. Aici au fost construite două biserici - una grecească și alta românească.

În curtea Bisericii grecești se află rămășițele copacului în care s-a urcat Zaheu vameșul la venirea Domnului Iisus Hristos la Ierihon.

Ce-a de-a doua biserică este a așezământului românesc pentru pelerinii care vin din țară la Locurile Sfinte.

Nu departe de Ierihon se află Muntele Ispitirii – locul unde Mântuitorul a fost ispitit de către diavol după postul de 40 de zile. Tot aproape de Ierihon este locul de unde a fost luat la cer

Sf. Proroc Ilie Tesviteanul. Aproape de Ierihon părintele Zosima a împărtășit-o pe Maria Egipteanca după cei 40 de ani petrecuți în pustie.

Aproape de Ierihon, în apele râului Ioardan, Sfântul Ioan Botezătorul l-a botezat pe Mântuitorul Iisus Hristos.

Aflându-mă pe Locurile Sfinte m-am simțit foarte bine, necătind la temperatura înaltă de 37 grade din pustiul Hozeva. Am trăit cu adevărat în realitate cu simțământul că pelerinajul este un izvor de bucurie și pace interioară, un prilej de îmbogățire spirituală, fiind însoțit de rugăciuni, convorbiri duhovnicești cu pelerinii, de spovedanie și împărtășire în noaptea Învierii.

S-a început pelerinajul nostru în Locurile Sfinte la 13 aprilie cu parcurgerea Drumului Crucii, apoi am stat la rând aproximativ 2 ore pentru a intra și a ne închina la Mormântul Sfânt. Pe la orele 15.00 ne-am ridicat pe Muntele Sion, unde am vizitat Foișorul de Foc - acolo unde a avut loc Cina cea de Taină a Domnului Iisus cu apostolii Săi.

Am vizitat și ne-am închinat în Biserica Adormirii Maicii Domnului, care a fost construită pe locul casei Maicii Domnului. Spre sfârșitul zilei am vizitat Ain Karem - izvorul Maicii Domnului, unde ea s-a întâlnit cu Elisabeta, care era însărcinată la 6 luni cu Sfântul Ioan Botezătorul (auzind că Elisabeta este însărcinată la o vârstă foarte înaintată, Maica Domnului a vrut să o vadă).

La 14 aprilie, sâmbătă, în ajunul Paștelui, am plecat la ora 7.00 la Ierusalim, pentru a intra în cetate și în biserica Sfântului Mormânt ca să primit Lumina Sfântă, care era așteptată între orele 14.00-15.00. Am ajuns în fața Cetății la Poarta Yafo, pe unde au acces toți pelerinii în Cetate și la Biserica Mormântul Sfânt, unde vine Lumina Sfântă.

Aici erau sute de mii de pelerini din toată lumea. Libanezi, etiopieni, indieni, arabi și alte naționalități. Mii de polițiști cu ajutorul gardurilor speciale din metal dirijau fluxul de oameni care doreau să ajungă în interiorul Cetății.

Cu mare greu unii din noi am ajuns în Cetate, câțiva au pătruns chiar în Biserică. Eu cu două doamne din România am ajuns până sub Cupola Bisericii Mormântului Sfânt (*aici foto*).

Pe la orele 14.30 a venit Lumina Sfântă. Eu aveam 198 de lumânări care s-au aprins cu o flacără înaltă care nu frigea și cu mare greu am putut să o sting. Nu pot reda sentimentele retrăite în acel moment, este ceva de nedescris - liniștea sufletească, mult râvnită de noi toți, acolo, în acel moment o simți într-adevăr, greutatea trupeză dispare, te simți ușor și liber de toate...

În acest timp vine peste om har peste har, există o energie foarte puternică, aici se întâmplă foarte multe minuni, mulți oameni se lecuiesc.

În seara ajunului Învierii Domnului Iisus Hristos la biserica de la așezământul românesc din Ierihon ne-am mărturisit și ne-am împărtășit, apoi am participat la slujba de Înviere. La ora 12 de noapte la 15 aprilie am luat de la preot Lumina Sfântă și am cântat Hristos a Înviat... Dimineața în ospătăria așezământului am ciocnit câte un ou roșu și am mâncat câte o felie de cozonac. După ce ne-am odihnit am servit masa festivă în cinstea Învierii Domnului Iisus Hristos. La orele 13.00 ne-am pornit cu autocarul spre pustiul Hozeva unde am vizitat Mănăstirea cu Biserica Sfântului Gheorghe Hozevitul din sec. V. Aici ne-am închinat la moaștele Sf. Ioan Iacob de la Neamț (*aici foto*).

În sec. VII perșii au distrus mănăstirea, fiind apoi refăcută, însă timp de

500 de ani de dominație otomană ea a stat părăsită.

La mănăstire se găsește peștera Sf. Ana, în care a trăit și sf. Ilie. Aici el a proorocit să nu fie ploaie 3 ani și 6 luni. Tot aici s-a nevoit sf. Ioan Iacob de la Neamț Hozevitul, Sfântul care este și ocrotitorul bisericii noastre.

M-am rugat la racla cu sfințele moaste ca sf. Ioan Iacob să ne ajute, prin rugăciunile sale către Dumnezeu, să construim biserica lui la Chișinău... Cu ajutorul lui Dumnezeu sper să revin în unul din următoarele numere ale buletinului bisericii noastre „Suflet Ortodox” cu alte amănunte despre locurile minunate pline de Harul Domnului Iisus Hristos, care să ne însoțească peste tot și în tot ceasul vieții noastre.

În aceeași zi am vizitat și Marea Moartă și Biserica Mănăstirii Sf. Ghe-

rasim de la Iordan.

La 16 aprilie la ora 7.00 am plecat spre Ierusalim și am vizitat muntele Eleon sau al Măslinelor, cel mai înalt din Israel. Este locul înălțării Domnului Iisus Hristos. Aici ne-am închinat în biserica rusă, și pe locul unde se află piatra de pe care s-a înălțat Iisus Hristos.

Am vizitat Mănăstirea și Biserica Tatăl Nostru, pe urmă am plecat din nou la Mormântul Sfânt și Piatra Ungeriei. Acum era mai puțină lume și am avut posibilitatea să ne închinăm în voie și cu multă credință.

Slavă Domnului, Care m-a ajutat în aceste zile să trăiesc în bogatul Har al Locurilor Sfinte, să fiu și eu contemporan al zilelor pătimirii Domnului nostru Iisus Hristos.

Panaghia Crețu

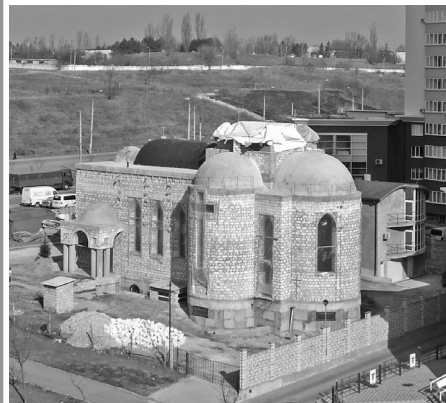
DONAȚII PENTRU CONSTRUCȚIA BISERICII „SF. IOAN IACOB HOZEVITUL” (1-30 aprilie 2012)

Lupașcu Eugenia	500 lei	Colța Valentin	1000 lei	Ignat Claudia	30 lei
Cojuhari Nicolae	100 lei	Marandici Ion, Maria, Stanislav, Svetlana	100 lei	Cazacu Grigorie și Olga	27 lei
Rîngaci Valentina și Tudor	500 lei	Irina	20 lei	Nicorici Anatolie	50 lei
Ușurelu Victor	100 lei	Topală Rodica	70 lei	Cobileanschi Mariana	36 lei
Zahariuc Tatiana	100 lei	Gheorghe și Lidia	25 lei	Roșca Igor și Elena	200 lei
Trocin Margarita	100 lei	Șelincova Agripina	15 lei	Roșca Elena	53 lei
Roșca Sergiu	2000 lei	Arnaut Violeta	50 lei	Ababii Olga	108 lei
Buznea Ala	1000 lei	Repeșciuc Ana și Ion	50 lei	Ciobanu Viorel și Tatiana	151 lei
Savcenco Mihail	200 lei	Chițan Raisa	50 lei	Pîrțac Maria	100 lei
Buznea Tudor	250 lei	Raisa	50 lei	Ursu Viorel	132 lei
Gronschi Maria	100 euro	Chițan Marin	50 lei	Scutelnic Eudochia	150 lei
Ababii Ana	250 euro	Roșu Domnica	60 lei	Alexandru	100 lei
Ballo Pavel	100 lei	Buciușcan Silvia	50 lei	Jaman Alexandru	257 lei
Bogos Vasile și Natalia	200 lei				

PROGRAM LITURGIC

(mai 2012)

Sâmbătă, 05 mai	08:00 – Acatist. 09:00 – Parastase. 17:00 – Slujba Privegherii.
Duminică, 06 mai Sfântul Mare Mucenic Gheorghe	07:30 – Rugăciunile dimineții. Ceasurile. 09:00 – Sfânta Liturghie. Acatistul Sf. Mc. Gheorghe. 15:00 – Școala Duminicală pentru copii.
Luni, 07 mai	17:30 – Ora de cateheză pentru maturi.
Sâmbătă, 12 mai	08:00 – Acatistul Sf. Mare Mc Mina. 09:00 – Parastase. 17:00 – Slujba Privegherii.
Duminică, 13 mai	07:30 – Rugăciunile dimineții. Ceasurile. 09:00 – Sf. Liturghie 15:00 – Școala Duminicală pentru copii
Luni, 14 mai	17:30 – Ora de cateheză pentru maturi.
Sâmbătă, 19 mai	08:00 – Acatistul Maicii Domnului „Potirul Nesecat” 09:00 – Parastase. 17:00 – Slujba Privegherii.
Duminică, 20 mai	07:30 – Rugăciunile dimineții. Ceasurile. 09:00 – Sf. Liturghie. 15:00 – Școala Duminicală pentru copii.
Luni, 21 mai Sfântul Apostol și Evanghelist Ioan	08:00 – Acatistul Sf. Ioan Teologul. 17:00 – Slujba Privegherii. Ora de cateheză pentru maturi.
Mărți, 22 mai Aducerea moaștelor Sf. Ierarh Nicolae	07:30 – Rugăciunile dimineții. Ceasurile. 08:00 – Sf. Liturghie. Acatistul Sf. Ier. Nicolae.
Miercuri, 23 mai	17:00 – Slujba Privegherii.
Joi, 24 mai Înălțarea Domnului	07:30 – Rugăciunile dimineții. Ceasurile. 09:00 – Sf. Liturghie.
Vineri, 25 mai	17:30 – Taina Sfântului Maslu.
Sâmbătă, 26 mai	08:00 – Acatistul Sf. Ioan Iacob. 09:00 – Parastase 17:00 – Slujba Privegherii
Duminică, 27 mai	07:30 – Rugăciunile dimineții. Ceasurile . 09:00 – Sfânta Liturghie. 15:00 – Școala Duminicală pentru copii.
Luni, 28 mai	17:30 – Ora de cateheză pentru maturi.

Înălțarea bisericii
„Sf. Ioan Iacob Hozevitul”

Cât de iubite sunt locașurile Tale, Doamne!”
(Ps. 83.)

Frați creștini!

Vă aducem la cunoștință că urmează, cu ajutorul Bunului Dumnezeu, să reluăm lucrările de construire a Sfântului locaș. Vă îndemnăm și pe această cale să susțineți financiar, material sau în oricare alt fel continuarea lucrărilor de construcție, deoarece numai împreună vom reuși să zidim Casa lui Dumnezeu: "Fiecare să dea cum socotește cu inima sa, nu cu părere de rău sau din silă, căci Dumnezeu iubește pe cel ce dă cu voie bună" (2 Corinteni 9,7). Vă așteptăm, așadar, cu donațiile Dumneavoastră direct la Biserica sau cu transferuri în contul

BC „Moldova-Agroindbank” S.A.
(AGRNMD2X) 2251892008 – MDL;
Cod Fiscal: 39815018.

Vom ruga pe Bunul Dumnezeu să vă primească jertfa înaintea Tronului măririi Sale și, ca un îndurat și iubitor de oameni, binefacerea dreptcredincioșilor săi fii să le-o întoarcă, plinindu-le toate cererile cele spre mântuirea sufletului, spre înălțarea Neamului și spre slava Sfintei noastre Biserici.

Cheltuieli

Cheltuieli curente în luna *martie*
- 21 354,17 lei.

Biserica Ortodoxă "Sf. IOAN IACOB", Chișinău:
Bd. Mircea cel Bătrân colț cu str. Profesor Ion
Dumeniuc. Adresa: Bd. Mircea cel Bătrân nr. 42/1,
ap.109, Chișinău.

Tel.: (+373 22) 350023, 079410685, 069644789
Cont bancar: BC "Moldova-Agroindbank" S.A.
(AGRNMD 2X) 2251892008 – MDL.
Cod fiscal: 39815018.

Apare sub îndrumarea și cu binecuvântarea
Preotului paroh Alexei Semionov. *Colabora-*
tori: Ludmila Ciubotaru, Anastasia Cerbușca.
Corectura: Dumitru Șarcov.